

Brorsen: Den videre Forhandling om den foreliggende Sag foregaar antagelig bedst i Udvalget. Vi har jo ogsaa kun 5 Minutter til vor Raadighed hver, og jeg skal da kun gøre nogle korte Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen ynder undertiden at bruge meget stærke Ord, og da han skulde udtale sig om, hvorfor man nu fik et Lovforslag som dette her, der var vidt forskelligt fra den Lov, vi lever under i Øjeblikket, kom han med den Udtalelse, at der var en Folkerejsning, der har krævet Ændringer i de bestaaende Forhold. Det er muligt; jeg har ikke mærket det. Men hvis det er Tilfældet, kan man bedre forstaa, at den nuværende Regering, der naturligvis i den Henseende er uhyre følsom, fremsætter et Forslag, som er betydeligt ringere end den nuværende Lov.

Der var en Betragtning i den ærede Ministers Udtalelser, som der er Grund til at fæste sig noget ved. Det er hans Udtalelse om, at til Trods for at Priserne paa Kreaturer var dobbelt saa høje i 1914, som de er nu, kan man paavise, at Kødprisen her i København i dette Øjeblik er højere end i 1914. Ja, det er et Bevis paa, at der er noget galt i Maskineriet. Deri er jeg enig med det ærede Medlem, og Kødpriserne er slet ikke lave her i Hovedstaden. Derfor vil jeg haabe, at det Røre, der nu er i adskillige Andelsorganisationer, til syvende og sidst maa føre til det Resultat, at den Opgave, der ligger her for vore Andelsforeninger, virkelig bliver taget op, for der er noget, der nødvendigvis bør rettes her, og man skulde tro, at det var Andelsforeningerne, der burde tage Initiativet til en Ændring paa dette Omraade.

Til det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) — det er den store Køddirektør, han er Formand for Kødreguleringsudvalget, og vi maa naturligvis af den Grund lægge Mærke til hans Udtalelser — vil jeg sige, at de første Udtalelser, han fremsatte, kunde jeg godt lide at høre, de gik fuldstændig paa Linie med mine: For det første sagde han, at man ikke kan undvære en Kødlov, og for det andet, at den nuværende Lov virker tilfredsstillende. Det er netop det, jeg har sagt. Hvorfor saa gøre den ringere nu? Der var mere Grund til at forlænge dens Gyldighed, naar den har virket tilfredsstillende; men man flytter jo om paa det paa en saadan Maade, at det er et ganske andet Grundlag, der findes i Lovforslaget fra Ministerens Side, end i den Kødlov, vi har i Øjeblikket.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at de 10 Øres Tilskud kunde ikke opretholdes,

idet han sagde, at man havde i sin Tid regnet med et Tilskud til 20 000 Dyr, men det var blevet henimod 30 000. Det ærede Medlem tilføjede, at til næste Aar maa man naturligvis regne med, at naar Vægtgrænsen sættes op fra 450 til 500 kg, bliver der ikke Tale om mere end 15 000. Det vil sige, at selv om man opretholder Tilskuddet paa 10 Øre, bliver der Tale om meget ringere Beløb.

Ministeren fremsatte den Udtalelse, at det var nødvendigt fortsat at destruere Kreaturer, men han udtalte, at det var umuligt at fortsætte uden Ændringer. Ja, det er altsaa det, vi ikke kan forstaa. Jeg synes, at Formaalet maa være at hindre, at vi kommer ned til Priser som dem, vi havde i 1932, og jeg synes, man kan frygte for det. Naturligvis ved man ikke, hvorledes det gaar med Afsætningen til Udlandet, naar Forhandlingerne nu i November og December skal finde Sted med udenlandske Magter, men bliver der Vanskeligheder her, kan man frygte for, at vi kommer tilbage til de elendige Priser, vi havde for et Par Aar siden.

Sagen er den, at hvis der kommer 1 000 Kreatur for mange paa Markedet om Ugen, maa de ødelægge hele Markedet og bidrage til, at der kommer noget i Retning af et Prissammenbrud. Dér vender man stadig tilbage til, at selv om Priserne paa den Vare, Ministeren nævnte, er 27 Øre pr. kg, er det i Virkeligheden saa lidt, at det ikke kan tjene til Begrundelse for at forringe den nuværende Kødordning.

Ja, der er ikke Tid til mange flere Bemærkninger. Jeg vil altsaa haabe, at naar Sagen kommer til Udvalg, der da skal være Mulighed for, at vi gennem fredsommelig Forhandling med hverandre kan opnaa Ændringer, hvorved Lovforslaget kan blive betydeligt bedre, end det er nu.

Fibiger: Jeg kan ikke sige, at jeg fik meget Svar paa forskellige Ting, jeg havde spurgt den højterede Landbrugsminister om. Men det kan jo være, at det skal vente til anden Tid eller til Udvalgsforhandlingerne. Men i saa Fald synes jeg egentlig, Landbrugsministeren kunde have sagt, at han var villig til senere at svare paa de Spørgsmaal, jeg rettede.

Jeg synes ikke, at Svaret var meget tilfredsstillende paa mit Spørgsmaal om Forholdene i Belgien, som jeg ogsaa drog frem, om, hvorfor man ikke er kommet herop for at købe Kreaturer paa samme Maade, som vi kan rejse til Belgien for at købe Heste. Jeg synes, det samme maa